

TARIFFOPPGJØRET 2004

Forslag til

-uttalelse fra representantskapet i LO i Oslo 16. februar 2004

Siden tariffoppgjøret i 2002 har det vist seg at eiere og ledere i næringslivet har fortsatt den grådighetskulturen som har utviklet seg i de senere åra. Private aksjeeiere tok ut 42 milliarder i utbytte i 2002, mot 13 milliarder året før. Grådigheten har også spredt seg til offentlig sektor der ledere og styreverv i virksomhetene har bevilget seg honorarer og lønn ut over alle rimelige grenser. Eieres og lederes manglende ansvarlighet og kontroll over egen grådighet oppmuntrer ikke vanlige arbeidstakere til moderasjon.

Samtidig har regjeringen gått i spissen for å redusere lønnstakernes rettigheter på flere områder. Vi nevner blant annet overtids- og ansettelsesvilkår. Dette vanskeliggjør et inntektspolitisk samarbeid. En forutsetning for inntektspolitisk samarbeid må derfor være at alle slike framstøt legges til side.

I tillegg har Regjeringen trumfet gjennom enorme skattelettelser for de rikeste og har som målsetting en ytterligere reduksjon på 18 milliarder neste år. Samtidig er arbeidsløsheten på et meget høyt nivå uten at regjeringen er villig til å sette inn tiltak for rette opp situasjonen. Titusener av arbeidsplasser er gått tapt som følge av Sentralbankens uvetlige penge- og valutapolitikk. I denne situasjonen opplever vi at pensjonskommisjonen, i tråd med Regjeringens politikk, går til angrep på grunnleggende pensjonsrettigheter med grove angrep på de svakeste i samfunnet.

Alt dette kan tyde på at vårens tariffoppgjør blir meget vanskelig, men det skal ikke forhindre at fagbevegelsen stiller offensive krav og er villig til å sette makt bak disse. Den deflatoriske utviklingen kan også bremses med høyere nominelle lønnstillegg.

Vi stiller derfor følgende hovedkrav til årets tariffoppgjør:

1. a. Tjenestepensjonsordning til alle ansatte i privat sektor tariffestet.
b. Tjenestepensjonsordningene i offentlig sektor opprettholdes og tariffestet.
2. a. Økonomisk tillegg som minst opprettholder kjøpekraften for samtlige grupper.
b. Lavere og midlere inntekter: Reallønnsøkning.
c. Fast likt kronetillegg.
3. a. I offentlig sektor avsettes ikke midler til lokale forhandlinger.
b. I privat sektor styrkes overenskomstens omfangsbestemmelser.

Oppgjørsformen skal være forbundsvis, men med et samordnet krav om for eks. tjenestepensjon i privat sektor. Den skal være tariffestet og bygges opp med bransjevise ordninger. Det må også formuleres sentralt samordnede krav bl.a. om opprettholdelse av AFP, innskjerping av bestemmelsene for inn- og utleie av arbeidskraft og sosial dumping, kvinne/lavlønnsprofil m.v.